

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Bodoče volitve.

Iz Trsta, 21. jan.

Laška kamora je iz sebe, Felice Venezian, il disonesto, bljuje ogenj in žveplo, Mafiozi dvigajo grozeče svoje stilete, »Piccolo« pa spušča dan na dan strupene članke v svet, vse ker je vlada razpustila občinski svet.

Zakaj je prišlo do razpusta, je znano. Sodno je bilo dognano, da so se pri zadnjih volitvah godile velikanske sleparije in morda se ne motijo tisti, ki pravijo, da bi bila kamora vsaj v enem razredu propadla, če bi se bile volitve pošteno vršile. Proti izidu je dr. Dompieri vložil protest, ki je šel gor do državnega sodišča in to je izreklo, da je občinski svet kršil zakon, ko temu protestu ni ugodil. Kamora se pa tudi sedaj ni udala in tako je prišlo do razpusta.

Zdaj je ogenj v strehi. Ali ta ogenj ni pristen, to ogorčenje je hlinjeno, ta razburjenost je umetno narejena, vse to vpitje je čisto navadna komedija, ki naj tržaške Lahe razdraži, da pojdejo novi za kamoro v ogenj.

Vlada je občinski zastop morala razpustiti, ker ji po izrekih raznih sodnih instanc ni nišesar drugega preostajalo. Ali predno je storila ta korak, se je domenila s kamoro in ji zagotovila, da bode ona sama vodila prihodnje volitve. In kdor se je zanimal za razkritja o volilnih mahinacijah kamore, katera razkritja smo doživeli pred sodiščem, tisti pač ni v dvomih, kaj pomeni to, da bo kamora sama vodila prihodnje volitve.

Ako bi bila vlada hotela res čiste in poštene volitve, bi jih bila lahko dosegla. Samo po zakonu bi bila morala postopati. Če bi bila vlada vodstvo mestne uprave in vodstvo volitev izročila vladnemu komisarju, kar bi bilo edino

zakonito, potem bi najbrž volitve drugače iztekale, kakor žele dr. Felice Venezian in njegovi kumpani. Ali vlada tega ne stori, nego je vodstvo novih volitev prepustila mestni delegaciji, ki je ravno tako nezakonito voljena, kakor je bil nezakonito voljen razpuščen občinski svet. Pravilno, logično in zakonito bi bilo, da je vlada odstranila mestno delegacijo saj jo je volil nezakonito izvoljeni in vsled tega razpuščen občinski svet, a da tega ni storila, to najboljše kaže, da obstoji tajen pakt med vlado in med kamoro in da se je v smislu tega pakta prepustilo vodstvo prihodnjih volitev mestni delegaciji, v kateri je zbran ovet Venezianove stranke.

Dompierijeva stranka se zdaj zavzema za to, da bi bili vsaj v volilne komisije poklicani tudi njeni zastopniki. Doslej to v Trstu ni bilo v navadi. Vladajoča laška stranka je poklicala v volilno komisijo edinole svoje ljudi, same zanesljive somišljenike, ki so pomagali slepariti, kolikor so le mogli. Običaj, da se v volilnih komisijah daje zaradi kontrole tudi manjšini primerno zastopstvo, tega običaja neče tržaška komora spoštovati. Kar se v vseh kulturnih deželah ob sebi razume, tega tržaški sinovi avite culture nečejo pripoznati in to iz razlogov, katerih ni težko uganiti. Vlada bi tu lahko vmes posegla ali verjetno je, da tega ne stori. Saj izhaja s kamoro prav dobro — čemu bi ji delala sitnosti?

V marcu se bodo vršile nove volitve. Venezianova stranka se zanjo že zdaj pripravlja in strelja v »Piccolo« že zdaj z največjimi topovi, pa tudi Dompierijeva stranka ne drži križem rok in »Sole« meče med kamoro kar bombe. Boj bo velik in strasten. Če bo vlada skrbela za kolikor mogoče poštene volitve — absolutno poštene volitve, ki jih vodi mestna delegacija, so pač izključene — in če bo znala Dompierijeva

stranka pridobiti slovenske volilce, potem utegne vsaj nekaj svojih kandidatov spraviti v občinski svet, ter s tem nasekati steber, na katerem stoji kamora. Gotovega seveda se ne more nič proročati, gotovo je le, da bo kamora tudi v prihodnjem občinskem svetu imela večino in da se pojde pri volitvah samo za to, kako opozicijo se spravi v občinski svet.

Avstrijska delegacija.

Dunaj, 21. januarja. Protidvbojna liga za Avstrijo je vložila prošnjo za podpiranje svojih teženj; predvsem se naj odtegne naredba vojnega ministrstva ter se naj neaktivnim častnikom zopet dovoli vstop v ligo.

Minister grof Goluchowski je odgovarjal na tri interpelacije del. Biankinija. Očitane v prvi interpelaciji, češ, da se avstro-ogrsko zastopstvo ne briga dovolj za izseljence v tujini, je minister zavračal z dokazi, kako se je angleško vlado pripravilo do tega, da je dala vsled vojne v Južni Afriki prizadetim vsestransko odškodnino. Na interpelacijo glede direktne parobrodne zveze Trsta z Argentino je odgovoril minister, da se že vrše pogajanja z avstro-ogrskim podnikom in generalnim konzulom Mihanovićem v Buenos-Ayresu, ki bo pripravil štiri svoje ladje v tozadevno službo. Glede Biankinijeve interpelacije, naj se pri večjih konzulatih v Severni Ameriki nastavi hrvaščine zmožni uradniki, je odgovoril minister, da je dosedaj že za to skrbel ter bo storil isto tudi v bodoče.

Potem se je začelo razpravljati o proračunu ministrstva zunanjih zadev.

Del. Kaftan je govoril o balkanskih razmerah in o avstro-ruskem dogovoru. Odpoklicanje diplomatskih zastopnikov iz Srbije

nam pač ne pridobi simpatij nesrečnega srbskega naroda. Nadalje se je bavil obširno z macedonskim vprašanjem ter obžaloval, da se naši ljudski zastopi ne obveščajo o zunanji politiki tako, kakor se dela to v drugih državah s takozvanimi modrimi ali rumenimi knjigami. Govornik je poudarjal, kako je potrebno pospeševati ruske težnje v vzhodni Aziji, ker bi japonska zmaga pomenila konec evropske vlade v Aziji.

Del. Biankini je obsodil trgovinski dogovor z Italijo. Boji se, da se v definitivni trgovinski pogodbi zopet pojavi vinska klavzula. Nadalje je grajal preostre besede proti Srbiji in Bolgariji v ekspoziciji zunanjega ministrstva. Govornik zahteva, naj se pojasni vsebina balkanskega dogovora z Rusijo tor zahteva odločno varstvo in skrb za izseljence, katerih je največ Hrvatov.

Govorila sta še delegata Marchet in Delugan, na kar se je seja zaključila.

Proti tajnim naredbam vojnega ministra.

Dunaj, 21. januarja. Izvršni odbor nemških strank se sklicuje na posvetovanje, na kak način bi vse nemške stranke protestovale proti tajnim naredbam vojnega ministra glede jezikovnega vprašanja v armadi. Nemci so uverjeni, da bodo z umetnim ogorčenjem odpravili te naredbe, kakor so se morale umakniti Badenijeve jezikovne naredbe za Čehe.

Hrvatski sabor.

Debata o učiteljskih plačah. Zagreb 21. januarja. Na dnevnem redu današnje seje je bilo poročilo peticijskega odbora, obstoječe iz 32 točk. Vse peticije so se izročile vladi v poslovanje, resolucije ljudskih shodov pa so se odstopile odsekoma za notranje stvari, za upravo in proračunskemu ter pravosodnemu odboru. Poročevalec je bil poslanec

dr. Gavrančić, ki je predlagal, da se naj sklepi skupščine v novogradiškem okraju odstopijo trem odsekom. Temu je nasprotoval poslanec dr. Mažuranić, ker bi se s tem dotične resolucije pokopale, ne da bi se ugodilo zahtevam naroda. Ko je dr. Gavrančić utemeljil svoj predlog in izjavil, da se bodo v odsekah resolucije temeljito pretresovale, je sabor soglasno sprejel poročevalčev predlog. Daljša debata se je vnela o peticiji za ureditev učiteljskih plač. Posl. Barlović je poudarjal veliko važnost učiteljstva in predlagal, da se naj peticija priporoča vladi v resno uvaževanje. Posl. Rubetić je naglašal, da menda ni nikogar, ki bi ne želel, da bi se ljudskemu učiteljstvu ne zboljšalo gmotno stanje. Z borimi 400 gld. ni mogoče živeti niti na kmetih, a učitelji so ponekod še slabše plačani kakor navadni dninarji. To je sramota. Učiteljstvu je treba pomagati, zato je treba, da se uvažujejo prošnje za ureditev učiteljskih plač. Posl. dr. Šilović je takisto toplo priporočal, da se zboljša slabo gmotno stanje učiteljem, ki so si tako na kulturnem, kakor na narodnem polju stekli velikih zaslug za narod hrvatski. Govornik je tudi priporočal, da se naj učiteljem dovolijo možitev, ker so matere najboljšje učiteljice in odgojiteljice. Poslanec dr. Harambašić je rekel, da so Hrvatje napredovali od l. 1848. samo v prosvetnem oziru, a to samo po zaslugi ljudskega učiteljstva. Govornik je nadalje zahteval, da se naj za učitelje določi samo 30-letna službena doba. Posl. dr. Frank je predlagal, da se naj odsekov predlog, mereč na to, da se naj učiteljske plače uredi pri reviziji šolskega zakona, spremeni v toliko, da se vlada pozivlja na takšno ureditev, ker bi se drugače regulacija lahko odložila ad calendae graecas. Ker je bil ta predlog proti poslovniku, ga je predsednik zavrnil. K predmetu sta zgovorila

LISTEK.

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Drugi del.

VIII.

Visoka plast snega je pokrivala ljubljanske ulice in snežilo je še vedno. Ulice so bile skoro popolnoma prazne in okrog rotovža je bilo tako tiho, kakor na pokopališču.

Na dvorišču Damjanove hiše je stari Janez zapiral skladišče in se ježal na vreme in klet tako, da ga je stari Damjan resno posvaril.

— Zdaj grem k Božiču, je rekel stari gospod. Če bi me kdo iskal, naj pride tja; do večerje pridem zopet domu.

Stari gospod je počasi odšel. Pred vratmi v svojo pisarno se je nekoliko ustavil, kakor bi premišljeval, naj li vstopi ali naj gre naprej. Pomudil se je le nekoliko trenutkov, potem pa odprl vrata.

V pisarni je sedela Mara za očetovo mizo in zrla predse.

— Kaj ti je, dete moje? je vprašal stari Damjan. Čemu posedas tu

in kaj ti je na srcu, da si tako žalostna?

Ko je hotela Mara nekaj ugovarjati, je hitro pristavil:

— Čemu bi tajila? Saj te skoro več ne poznam, tako si se spremenila. Povej vendar — jaz bi vse storil, da bi te le enkrat zopet veselo in zadovoljno videl.

— Saj mi ni nišesar, je odgovorila Mara. In spreminila se tudi nisem. To vendar veš, da sem od nekaj rada bila v pisarni. In smehljaje je dostavila: Saj bom enkrat gospodarica tukaj in se moram torej v kupčiji spoznati.

Zdaj pa se je stari Damjan prav resno razjezil.

— To so otročarije Mara in čas je, da se omožiš. Ali hočeš v tej zaduhli pisarni zveneti? Lej, deklica moja, snubecev imaš vse polno — odloči se vendar —

— Pusti mi malo časa, da premislim — saj kar tako se vendar ne morem odločiti.

— Tako mi že tri leta odgovarjaš, je rekel nejevoljno Damjan. Vse tvoje vrstnice so se že pomožile, ti, lepo in premožno dekle, pa še vedno samevaš.

In stari gospod je odšel jezno na običajno okrepčilo pred večerjo. Mara pa je nemo sedla za pisalno mizo in se zatopila v svoje misli.

Pri Božiču je bila kakor vsak večer zbrana velika družba. Navzočen je bil tudi kurat s Smarne gore, Janez Svetlin, ki je že ves popoldan tu sedel in se pridno zalival in navzočen je bil tudi neki tujec, ki je sam sedel v kotu in molče poslušal pogovore pri drugih mizah.

— Gospod kurat! No, kako pa je kaj? je stari Damjan pozdravil Svetlina. Nekam slabe volje ste — ali ne?

— Oh, slabe volje! Kaj bi bil slabe volje. Žalosten sem, tako žalosten, da sem se že jokal. Verjemite mi, najraje bi umrl — vsaj za en čas —

— Kaj se vam je pa takega primerilo, da bi vsaj za en čas radi umrli? se je smejal Damjan.

— Računi mi ne gredo skup! Za jutri sem povabljen pred škofa Riccija. Ta Furlan je še hujši, kakor je bil kanonik Taufferer. Pisal mi je, da sem slepar! Pomislite! Slepar mi pravi, zato, ker sem zaračunal za metle za snaženje cerkve 100 gld.

— No, malo debelo ste se že

zaračunali, je rekel Damjan, a to se že spravi v red. Le jutri se pri meni oglasite!

Zdaj pa se je razjasnilo kuratovo lice in zažarelo radosti. Mož je vedel, kaj pomenijo Damjanove besede. Od kar je bil pred leti rešil Konrada, mu je Damjan vselej rad pomagal iz stiske. In kurat Svetlin je bil dostikrat v stiski.

— Veste gospod Damjan, je vzkliknil, po pravici vam povem, da nesem mislil toliko časa piti, da bi me bila kap zadela.

— Torej je bil to poskus samomora, je pripomnil eden iz družbe.

— Seveda! Kajpada!

— Potem pa napravite lahko izvrstno kupčijo! Nabite lepake: V ne deljo bo v cerkvi na Šmarni gori prvi nastop kurata Svetlina po njegovem ponesrečenem poskusu samomora — po pridigi bo offer! Videli bode, koliko ljudi pride.

— Izvrstna misel, prav dobra misel! Škoda, res škoda, da ne smem. Škof bi me kar ob glavo dal. Ah, svet je pač slabo urejen, prav slabo.

— Vi ga bi bili bolje uredili.

— Mislim da! Pa še kako. Že človeka bi bil bolje ustvaril. Čemu

ima človek dvoje pljuč? Ene solidne bi popolnoma zadostovale. Čemu ima na glavi lase?

— Lasje varujejo lobanjo!

— Tako? Ali res? Vidite Kopitar, kako ste vi neumni! Če so lasje zato, da varujejo lobanjo, zakaj pa potem izpadejo prezgodaj, da izgleda človek kakor oskubljen kapun? He?

— Kar ste bili zadnjič po alkoholu zastrupljeni, niste tako pametno govorili, kakor danes, se je norčeval Kopitar in vsa družba mu je smeje pritrjevala.

Pri posebni mizi sedeči tujec je med tem plačal in odšel. Ko je natakarica pospravljala mizo, pri kateri je sedel, je zagledala na tleh listič. Pobrala ga je in videla, da je to zavitek.

— Tuji gospod je nekaj izgubil, je rekla proti družbi in pokazala zavitek.

— »Monsieur Le comte de Lavale«, je čital Kopitar. Kdo je neki to?

— Najbrž kak nov višji uradnik!

Kopitar je bil med tem pogledal v zavitek. V njem je našel malo popisano karto. Ko jo je pogledal, se je po njegovem obrazu razlila smrtna

še posl. dr. Pliverić in dr. Benak. Nato se je oglasil za besedo predstojnik za nauk in bogočastje A. Pavić. V svojem govoru je izrazil čut veselja, da vse stranke enodušno priznavajo delovanja in požrtvovalnost ljudskega učiteljstva ter žele, da se mu gmotnostanje izboljša. To se mora tudi zgoditi; v to pa je potrebna sprememba šolskega zakona. Kadar se finančni položaj v Hrvatski uredi, bo vlada poskrbela, da bodo učitelji plačani od nje, ne pa od občin. Vlada torej uvažuje poziv sabora, da se želji učiteljstva čim preje ugotovi, in bo stvar dobro in temeljito proučila ter ukrenila vse potrebno. Predlog peticijskega odseka je bil nato z glasovi večine sprejet. Poročevalec dr. Gavranč je potem predlagal, da se naj prošnja dalmatinskega akademičnega podpornega društva izroči vladi v poslovanje. Posl. dr. Frank je temu ugovarjal, in zahteval, da se naj da dalmatinskemu društvu ista podpora, kakor hrvatskemu in srbskemu akademskemu podpornemu društvu. Zahtevi dr. Franka se je pridružil tudi dr. Harambašić. Odsek predlog je bil sprejet. Glede prošnje belovarskega duhovništva, da se naj savorizirajo, ali je še v Hrvatski veljaven konkordat s papežem, se je sklenilo, da se zadeva odstopi vladi v proučevanje. Prihodnja seja bo v ponedeljek.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta 21. januarja. Današnje sejo je skoraj sam ministarski predsednik grof Tisza izpolnil s pojasnjevanjem. Rekel je, ako bi avstrijska delegacija sprejela znani predlog dr. Derschatte, bi se praktično le toliko zgodilo, da bi avstrijski državni zbor se za večne čase odpovedal pravici, da bi smel h kateremukoli armadnemu vprašanju govoriti in s takimi absolutističnimi vladarskimi pravicami zastopani državni zbor bi bil nova zapreka, da bi se z Ogrsko ne prišlo na čisto. Nadalje je obljubil, da bo kmalu nastopil z dejanji glede vojaških reform ter pregnal vse dvome. Končno pa je zagrozil, ako se obstrukcija ne umiri, posebi bo treba po drugačnih sredstvih. V izberit teh sredstev bo šel ministarski predsednik tako daleč, kakor je treba za varstvo parlamenta.

Položaj na Balkanu.

Rim, 21. januarja. V tukajšnjih diplomatskih krogih se govori, da začnejo veseliti pred Solunom demonstrirati z ladjami, ako se Turška ne požuri z izvedenjem reform.

Carigrad, 21. januarja. Semkaj došla civilna agenta Avstro-

bledost, a premagal se je in spravil karto.

— Jaz grem itak mimo policije in oddam to karto, je rekel malomarno in s silno težavo prikrival svojo razburjenost. Zapazil je ni nihče, ker je bil vinjeni kurat med tem začel pripovedovati dolgo povest, kako krivično in nepošteno konkurenco dela Brezje Šmarni gori.

Kopitar je porabil to priliko, da je tiho odšel. Zunaj je še enkrat pogledal na karto »Aujourd'hui à 9 heures chez moi« (Danes ob devetih pri meni) je čital. Podpis ni bilo, a tudi treba ga ni bilo, kajti Kopitar je to drobno pisavo dobro poznal.

Počasi je šel na Breg. Snežilo ni več. Na potu je Kopitar videl različne ljubavne pare, ki so vsi šli na Cojzov vrt. Baron Cojz je bil ves svoj vrt prepustil, da se napravi tam javno šetališče. Ta vrt je bil zvečer rendezvous zaljubljenih parov.

Tudi Kopitar je krenil na vrt. Počasi je hodil semintja in imel priliko se prepričati, da francoski oficirji in vojaki v Ljubljani niso stradali ljubezni. A to ga ni zanimalo.

— Kamilo Desmoulins je v konventu zagovarjal v imenu svobode, načelo, da lahko človek tudi v navednem oziru živi kakor ga je volja. Kaj meni torej mar za te ženske.

Ogrske in Rusije, dvornega svetnika Müllerja in konzula Demerika, je sprejel v sultanovem imenu na čelnik v zunanjem ministarstvu Jusuf beg. Želel jima je srečno pot in veliko uspehov v Macedoniji. Obžaloval je, da ju ne more sprejeti sultan, ker je — prehlajen.

Dunaj, 21. januarja. Angleška vlada je imenovala za svojega pomočnika generalu De Georgisu, atašéja pri tujakštem angleškem konzulatu, polkovnika Fulhalma.

Vstaja v nemški Afriki.

Berolin, 21. januarja. Hereró oblegajo Omaruru ter ropajo v Eri-vosu. Nad 100 mož posadke vojne ladje »Habicht« je odšlo s tremi častniki, zdravnikom in topovi iz Svakompunda v Karaibo. Danes je odplul iz »Wilhelmshafna« Lloydov parnik »Darmstadt« z 800 vojakov v Afriko.

Rusko-japonski konflikt.

London, 21. januarja. Japonski minister zunanjih zadev je poročal večeraj tajnemu svetu obširno o pogajanjih z Rusijo.

London, 21. januarja. V palači korejskega cesarja vlada veliko razburjenje. Več gardistov in služabnikov je zbežalo, dasi je za desertacijo določena smrtna kazen. Vkljub temu hoče cesar rajši priznati kitajsko vrhovno oblast kot rusko ali japonsko.

Suez, 21. januarja. Deset ruskih torpedovk je priplulo sem, ki so na potu v vzhodno Azijo.

London, 21. januarja. Japonski tajni svet je naročil poveljnikom gotovih pristanišč, da ne smejo med konfliktom pustiti nobene tuje vojne ladje v pristan, temuč naj po potrebi to zabranijo tudi s silo.

Peterburg, 21. januarja. Iz Tokia se poroča, da se Japonska ne zadovolji s samim sprejetjem stavljenih predlog, temuč še naknadno zahteva, da mora Rusija zmanjšati število svojega brodomstva v japonskih vodah.

Dopisi.

Iz Podkrajja. V »Slovenec« z dne 15. t. m. št. 11, čvaka neko klerikalno človeče nekako takole: Dne 7. t. m. so hripavi glasovi po naprednih naših gostilnah pričali, da se tukaj nekaj veselega godi. In kajje bilo to? Podkrajci so dobili zopet svojega naprednjega župana po dolgi dobi 20 mesecev. Strašno so bili že v škripih zaradi zadnjih volitev dne 12. oktobra 1902. Saj so bili sami docela prepričani, da njih volitev ne more biti potrjena. A slavno okr. glavarstvo v Postojni je njim na veselje volitve potrdilo, dasi je bilo sila veliko nepravilnosti. — Iz teh vrstic, katere so v tem dopisu za beležene, se lahko razvidi, kako nesramno znajo klerikalci lagati, in kako so ti ljudje predrzni. C. kr. okr. glavarstvo je torej nam naprednjakom na

Tako je Kopitar sam sebi govoril a sam sebi ni verjel, saj ga je bil na ta zapuščen prostor prignat moreči strah, da je Desmoulinsov nauk — obveljal.

Pri sv. Jakobu je odbilo 1/10. Kopitar je zapustil vrt in krenil proti Ljubljaničnemu bregu. Šentjakobskega mostu tedaj še ni bilo in breg je bil še poševen. Tam se je Kopitar postavil na stražo in se kakor sokol oziral na vse strani.

Zdaj se je tik brega bližala moška postava in počasi zavila proti Cojzovi hiši. Tudi Kopitar se je začel plaziti tja in se lahko stisnil k zidu, ker ni bil Breg čisto nič razsvetljen. Tujec je prišel do vrat in potrkal. V tistem hipu so se vrata odprla, lahna svetloba je padla na cesto in čul se je šepet.

— Eutrez!

Tujec je kakor senca smuknil v vežo, a Kopitar je bil vendar spoznal, da je to tisti človek, ki je bil prej v Božičevi gostilni. Kakor okamenel se je naslonil na hišo, glava mu je padla na prai in s prsti je hotel kručiti sid. Šele počasi je prišel k sebi, se nekaj trenutkov oziral kakor bi ne vedel, kaj naj stori, potem pa se ponosno vzravnaval in s trdimi koraki odšel.

ljubo volitve potrdilo, dasi so bile krivične, kakor trdi dopisnik v »Slovenec«. No, take izraze zamore rabiti in pisati le kak človek v črni suknji. Res trudili so se klerikalci na vse načine, agitirali tako, da so morali celo čez noč ostajati v gorskih kočah. Marsikomu je še znano, da so ljudje pripovedovali, da je neki naš dušni pastir prenočil ravno radi te volitve tam gori neke na Vodičah ter ležal pri grabljicah v mrtvi. To mu je menda tudi dobro ugajalo, saj menda tam ni naletel na trnje. Kar se tiče volitev, je menda okr. glavarstvo bilo docela prepričano, da so pravilne in zato jih je tudi potrdilo. Tega pa noče dopisnik povedati, da je g. Sajovec moral ravno na dan volitve dne 7. t. m. iti radi svoje strmolavosti k glavarstvu v Postojno, ali pa plačati 40 kron globe. Dalje piše dopisnik v »Slovenec«: »Še takole: »Surovosti od strani naprednjakov, nad katerimi so se zgražali vsi tuji volilci, ni mogoče popisati. Ve pač le oni, ki ima opraviti z ljudmi, katerim je vse dovoljeno.« To je zopet tako podla laž, da se poštenemu človeku stidi na to odgovoriti. Sicer bi se nam ne bilo čuditi, ako bi bili res tako surovi, kakor nas slika dopisnik, saj bi se surovosti naučili od svojih nasprotnikov, ki so mojstri v tej stroki. Le oglejte si malo naše pristaje in primerjajte jih sebi in sprevideli bodeš, da ste surovi vi sami! Dalje se še bere v omenjenem dopisu: »Stari župan, ki se je mnogo prizadeval za to volitev, je to čast odklonil. Da so se na to veselili in pili po naprednjaški navadi, je umevno.« Da, bivši župan g. Trkman je to čast res odklonil, pa ne ravno na dan volitve, on je ves čas odkar je vodil županske posle, imel namen, odložiti to čast in je že tudi večkrat naglašal, da ima dovolj drugega posla, kateremu je potreba posvetiti svoje moči. Da si je pa prizadeval, da se izvolijo v odbor pametni možje, to pa ni čuda, zakaj živo so mu še pred očmi oni žalostni časi, ko je županoval Sajovec. To žalostno dobo in te kritične dneve naj bi bil dopisnik v »Slovenec« opisal, to bi bilo umestno gradivo. Menda se še marsikdo spominja, kako so dan za dnem cele trupe ljudi korakale tja doli v prekrasno Vipavo. In verjemite mi, da tja niso hodili v zabavo! Pregovor pravi: Čas ozdravi rano; nam pa jih ni in jih tudi ne bo, kajti te rane, ki smo jih takrat zadobili, so neozdravljive! Tistemu pa, ki se je kar čez noč spremenil in pričel trobiti v Vaš rog, kličemo: sram ga bilo! To si pa dobro zapomnite, da županili ne bodeš več tako skoro. Kar se pa tiče pijače in jedi na dan volitve, Vas to prav nič ne briga. Mi smo vse pošteno plačali in niti vinarja niste Vi darovali v to. Če imate še kaj povedati, le hitro s stvarjo na dan, da Vam tudi mi povemo nekaj iz preteklih časov. G. Trkmana pa pustite prav pri miru! Če se že hočete ravno na koga jeziti, jezite se na onega, ki je vam za časa svojega županovanja storil toliko krivice in vas preganjal na žive in mrtve. Končaje pa kličemo: Bog živi bivšega in sedanjega župana še mnoga leta!

Prijatelj pravice.

Iz Ilirske Bistrice. V pojasnilo glede zadnjega dopisa iz bistriških trgovskih krogov odgovarjam jaz, kateremu so bolj znane lokalne trgovske razmere kot gospodu dopisniku: Da trgovina ni tako ovetoč kot je bila pred nekaj leti, to je vsakemu znano; vzrok je tudi ta, da so sedaj v vsaki najmanjši vasi, po ena dve, da celo po tri prodajalne, kjer ni bilo pred leti niti ene. Neovrgljiva resnica je tudi, da go spodarska društva izdatno škoduje posebno malemu trgovcu. Napačno je misliti, da bi taka društva oddajala blago ceneje, kakor trgovci; o tem ni niti govora, pač pa so znani slučajji, da so prodajalca taka društva prav isto blago dosti dražje, kakor vsakteri drugi trgovci. Kreditiranje blaga je v našem kraju tako razvito, kakor ni nikjer na Kranjskem. V društvu dobi vsakdo kolikor hoče blaga na upanje, večinoma seveda sami takšni, kateri nimajo nimaajo in od katerih tudi društvo ne bo nikdar dobilo niti vinarja. Vseled tega, da se blago tako lahkomišeno kreditira, si škoduje društvo samo sebi in tudi trgovcem. Iztina je tudi dalje, da potrebujemo tu v Bistrici še enega trgovca manufakturnista. V ta namen smo stopili v dogovor s lastnikom solidne trgovske hiše, kateri ima na Češk-m in Moravskem lastne tovarne suknenege blaga; ta bo od otvoril tu docela moderno opravljeno trgovino modnega, osiroma manufakturnega blaga. Ker ima sam tovarno, bo lahko oddajal blago ceneje kot vsak drugi trgovec in bo poleg tega imel vedno sveže, najnovejše moderno blago v veliki izbiri; koncem vsake sezone se bo zaostalo blago vrnilo v tovarno in zamenjalo z novim. Gospod dopisnik meni, da je naša dolina za trgovce manufakturniste prava obljubljena dežela. Vseeno pa naša dolina ni ravno zlato polje, kjer cvete manufakturnom sama sreča, dasi prodajajo blago večinoma proti gotovini.

— Da je konkurenca, posebno za malega trgovca pogubonosa, to mora razvideti vsaki treznomisleči človek. Vseled tega svetujem vsakemu trgovcu: Ako hočeš imeti stalno eksistenco in dobiček od svojega truda, drži se stalnih solidnih cen in ne kreditiraj blaga vsakemu, ako ga osebo ne poznaš, da je dober plačnik! Izkušnja uči!

Razprava dr. Potočnjak-Korač.

V Zagrebu, 20. jan.

Razprava, ki se je pričela danes ob 9. uri dopoldne, je bila sprva tajna, ker se je nadaljevalo s čitanjem inkriminiranih spisov. Po otvoritvi javne obravnave je dr. Potočnjak zahteval, da naj se še prečita njegova kazenska ovadba, katero je predložil iz zapora drž. pravdnictvu. Drž. pravdnik se je tej zahtevi odločno uprl, češ, da je dotična ovadba pač v zvezi z predpreiskavo, ne pa z inkriminiranim dejanskim stanjem.

Branitelj dr. Hinkovič se je odločno zavzel za predlog svojega klienta naglašajoč, da bi se na ta način sodišče prepričalo, kaka krivica se godi dr. Potočnjaku, da se ga je postavilo na obtoženo klopo. Dr. Potočnjak je žrtve maščevalnosti grofa Khuenau. Obtožena sprva niso zaprili radi brošure, radi katere je sedaj tožen, marveč zbog znanih bazelskih proglasov. Šele, ko se je izkazalo, da je nedolžen, se je iskalo drugih momentov in dr. Potočnjak se je tožil radi knjižice »Wie hält sich ein gemeiner Schurke auf dem Banusthule« šele, ko se je prva obtožba izkazala za nevdržljivo.

Sodišče je predlog odklonilo z motivacijo, da ni v nobeni zvezi z obtožbo.

Sodišče je nato zaslislalo soobtoženega Vitomira Korača, ki je izpovedal, da je v Budimpešti prišel šele v decembru, dočim je inkriminirana brošura izšla že novembra, torej absolutno ni mogel sodelovati pri sestavi dotične knjižice, kakor to zatrjuje svedok Ranko Milič. On lahko s pričami dokaže, da je bil do 19. decembra nepretrgano v Zagrebu in Celju, iz česar pač sledi, da ni mogel biti obenem udeležen v Budimpešti pri izdaji brošure »Wie hält sich ein gemeiner Schurke...«, sicer pa bi se tudi v nasprotnem slučaju proti njemu ne moglo postopati, ker je cela zadeva že zastarela. Glede inkriminiranih člankov v »Crveni Slobodi« je Korač priznal, da jih je pisal. Vse pa, kar je pisal, je pisal zbog tega, ker je bil o resničnosti dotičnih stvari prepričan in je smatral za svojo dolžnost, da svoje prepričanje nevstrahovno zastopa. Glede inkriminiranih člankov pa se ne more nadrobno zagovarjati, ker iz obtožnice ni razvidno, radi katerih odstavkov drž. pravdnik toži in kako jih kvalifikuje.

Z ozirom na to je zagovornik dr. Hinkovič pozivljal drž. pravdnika, naj vendar konkretizira kazenska dejanja v svoji obtožnici, ker on ne more braniti svojih klientov, dokler ne ve, kakšnega zločina se dolže. (To mora biti lepa obtožnica, v kateri niti kazenska dejanja niso navedena. To je pač mogoče samo na Hrvatskem! Opom. por.) Drž. pravdnik Gjurič je se protivil, da bi se obtožnica spopolnila naglašajoč, da so take obtožnice že 20 let v navadi, a jih sodišče še ni nikdar zavrnilo.

Nazvleč odločnemu ugovoru branitelja dr. Hinkoviča je sodišče sklenilo, da zadostuje za razpravo od drž. pravdnictva vložena obtožnica.

Nato se je zaslislal priča tiskar Ranko Milič iz Budimpešte. Ker je Milič kot tiskar brošure v smislu zakona sokriv, ga sodišče na predlog dr. Hinkoviča, s katerim se je zlagal tudi drž. pravdnik, ni zapriseglo. Milič je napravil jako klavren vtis. Njegova izpoved je bila silno nejasna; na ničesar se ni mogel natančno spominjati; vse, kar je izpovedal, je ponajveč v nasprotju z onim, kar je dal preje na zapisnik v Budimpešti. Trdil je, da je prevzel od dr. Potočnjaka hrvatsko brošuro v natisk meseca decembra 1902, dočim je sodnijsko dognano, da je bila dotična knjižica že zaplenjena meseca novembra. V Budimpešti je izpovedal, da mu je manuskript za nemško izdajo izročil soobtoženec Korač, sedaj pa je zatrjeval, da mu je ta rokopis prinesel neki Milorad Popović. Glede rokopisa, o katerem trdi dr. Potočnjak, da je samo prepis nemške brošure, je Milič sprva izjavil, da je original, po katerem je stavil omenjeno brošuro, in da mu je Korač povedal, da je avtor brošure dr. Potočnjak. V Pešti pa je trdil, da so vsi rokopisi, katere je izročil policiji, napisani po Koraču. Ko je dr. Potočnjak odločno ugovarjal, da ga Milič neutemeljeno dolži, da je inkriminirani rokopis njegov in ko je Miliča sod. pri-sednik Ozwald pozval, da naj govori

resnico in izpove po svoji vesti, je nakrat izjavil, da ne more trditi, da bi bil predležeci rokopis tisti, po katerem je stavil nemško brošuro, ampak da si je to samo tako mislil.

Milič je nadalje rekel, da je korekturo nemške brošure preskrbel Korač, dasi je poznato, da je Koračev znanje nemškega jezika tako pomanjkljivo, da ni misliti, da bi bil on korektor dotične knjižice. Na vprašanje branitelja dr. Hinkoviča, kakšen je rokopis po porabi v tiskarni, je svedok odgovoril, da je umazan in da se na njem nahajajo oddelna znamenja in da vsled tega, ker je tudi njemu pokazani rokopis takšen, sklepa, da je ta manuskript tisti, po katerem je on tiskal inkriminirano brošuro. Z ozirom na to je povedal drž. pravdnik Gjurič, da je znamenja in popravke na rokopisu, ki je pisan v jako slabi nemščini, napravil on, kar je povročilo veliko senzacijo. — Obravnava se bo nadaljevala danes popoldne.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. januarja.

— **Osebnost.** Dež. pred-sednik eksc. baron Hein s soprogo se je povrnil z Dunaja v Ljubljano.

— **Vojaške vesti.** Res. asist. zdrav. namestnik gosp. dr. Pavel Kanc v Ljubljani je imenovan za asist. zdravnika v rezervi pri kor. topn. polku št. 3.

— **Poštne vesti.** Stavnbi pristav pri poštнем ravnateljstvu v Trstu inženir Ernest Lavrenčič je premeščen iz Trsta v Pazin.

— **Premestitev.** Suplent na realki v Ljubljani, gosp. Jurij Hobarth je premeščen kot provizoričen učitelj na državno realko na Dunaj IV. okraj.

— **Gospod župnik iz Budanji.** pri Vipavi je napravil pred par tedni »mrtvaški list« v nemškem jeziku in pritisnil samolatinški pečat. Če bodo to tajili, povedali bomo tudi mesec in dan. Obrambno društvo — na delo!

— **Duhovniki** so imeli pred par dnevi v znamenitem vipavskem župnišču svoje zborovanje. Na dnevnem redu je bil razen običajnega taroka, baje tudi pomenek, kako bi se dalo v zmislu ligurijanske morale najlažje zaviti papežev — »motu proprio«.

— Iz Bukovice pri Škofji Loki.

Poziv in izjava. Ker me je v »Slovenec« od sobote nekdo iz seleke doline tako nesramno napadel in v tem žanru prekosil najfrivolnejšo barabo, pozivljam dotičnega dopisnika, naj javi svoje »prečastitost« ime v svrhu, da vem s kom imam opraviti, in mu potem temeljito zavežem njegov opraviljivi jezik. Ako tega ne stori dotični, rečem mu v obraz pred vso javnostjo: »Ti si navaden katoliški slepar in lump. Kdor je v »Slovenec« čital tvoje umazano obrekovanje, te lahko spozna, da si strahopetljiv opraviljivec, ki pišeš brez dokazov, kakor bi krava s svojim umazanim repom mahala okrog sebe. Svoje brezobraznost kažeš po vrhu še s tem, da vlašiš v politični boj popolnoma nedolžne osebe, in to celo ženski spol. Dalje pozivljam vse klerikalce, ki tako sopejo na me, da stopijo na dan s vsem, kar vedo o meni. Braniti se bodem znal na vse, le toliko osebnosti prosim od vseh, da svoje ime podpišejo pod take stvari, kakor jih je prinesel sobotni »Slovenec«. Ako se ne podpišete, že naprej vsak ve, da je vse izmišljeno in s hudobnim namenom priobčeno, da bi mene osramotili pred svetom. To je sicer cenen, a skrajno brezčasten način političnega bojevanja, katerega se poslužujejo strahopetali ljudje, ki nimajo v sebi niti iskricke poštenja in časti. Gospod župan naj pa blagovolji ukreniti, kar mu velevala njegova dolžnost. Sem mu na popolno razpolago — pripravljen! Anton Germek, učitelj.

— **V Vidmu** je bil shod, na katerem je posl. Žičkar povedal, da bodo najbrž že letos volitve v štajerski deželni zbor, ker je bil sklenjen

nov volilni red. Tudi je rekel, da Slovenci lahko pridobijo dva mandata in to v splošni kuriji, če — se vsi volitve udeležijo.

— **Volitve v okrajni zastop mariborski** se bodo vršile prve dni meseca februarja. Doslej so imeli v tem zastopu Nemci večino, dasi je okraj slovenski.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Jutri se igra petin dvajseti najpriljubljenejša izvirna narodna igra »Rokovnjača«, ki jo je po Jurčič-Kersnikovem romanu spisal Fr. Govčkar. Nobena domača igra ni dosegla toliko repriz na našem odru in nobena ni osvojila toliko odrov kakor »Rokovnjača«. Igrali so jih na Dunaju, v Trstu, Mariboru, Celju, v Radovljici, Novem mestu, Idriji, Črnomlju, Zagorju, v Dobu, v Žirovnici, v Stari Loki in v Stražišču pri Kranju. Ravno 25krat so igrali »Rokovnjača« izven Ljubljane, tako da se vrši jutri 50. predstava »Rokovnjačev«. Tisoče in tisoče je prišlo na ta igra v gledališče. Glavno zaslugu za to ima v Ljubljani gosp. režiser Verovšek, ki igra Mozola, svojo najboljšo ulogo. Pri jutrišnji jubilejni predstavi se igra nova Parmova overtura ter poje Mozol dve točki.

— **Slovensko gledališče.** Tudi »Dramatično društvo« se je spomnilo sedemdesetletnice dr. Jos. Vošnjaka. S tem je le storilo svojo dolžnost, saj spada dr. Vošnjak med tiste, ki so na polju slovenske dramatike začeli orati ledino. Med dramatičnimi deli dr. Vošnjaka je enodejanska veseliga »Svoji k svojim« najpopularnejša. Ta igra ni največje niti najboljše delo dr. Vošnjaka, ali nobena druga se ni tolikrat predstavljala, nobena ni tako znana, kakor »Svoji k svojim«. In prav je bilo ter jako primerno, da se je v proslavo sedemdesetletnice Vošnjaka uprizorila ravno ta igra. Vse svoje življenje je delal dr. Vošnjak za emancipacijo slovenskega naroda in »Svoji k svojim« je nekaka visoka pesem tistih idealov, katerih uresničenju je bilo posvečeno pisateljevo življenje. V slovenski literaturi je ni igre, ki bi bila obudila toliko narodne zavesti, kakor »Svoji k svojim«. Vzbuđila je mnogo spečih, raznetila v tisočih srcih narodno iskrico in plamen in utrdila narodni ponos. Katera igra bi bila primernejša za proslavo zaslužnega rodoljuba? — Igralo se je precej dobro in zaokroženo, četudi semintam ni vse šlo prav gladko. Ko je padla zavesa, je občinstvo gosp. dr. Vošnjaku, ki je v županovi loži prisostvoval predstavi, pridrilo burne ovacije. Viharno so odmevali po gledališki klozi »Živio dr. Vošnjak«. — »Svoji k svojim« — to geslo se nam je včeraj novič vtisnilo v spomin. »Svoji k svojim« je bilo zapisano na prvem mestu na gledališkem listu, a izvirni igri dr. Vošnjaka sta sledili — ena italijanska in ena nemška. — »Jeftejeva hčra« nam je znana iz lanskega leta. Ta enodejanska spada med najlepša dela nesrečnega Cavallottija, to je pravi bis italijanske literature. Ta lepa igra se je igrala posebno dobro. Končno je gđ. Kreis vendar enkrat imela priliko se kopet izkazati. Izvedla je svojo poetičko ulogo s fino gracio in čudovito lepo. Gđ. Růsková je kot baronica Arsenija ustvarila interesanten značaj in zlasti v velikem prizoru z Beatriko vsako najmanjšo stvarico življenjsko resnično izvedla. G. Čonsky je novič pokazal, da je rutiniran in zanesljiv igralec, ki dobro pointira in zna spretno izraziti psihološke premembe. Tudi g. Dragutinovič je svojo ulogo dobro izvedel. — Igra »V medenih dnehi« je zabavno delo, polno drastičnega humora in komičnih prizorov, samo začetek se nekoliko preveč vleče. Igrali so jo izborno. G. Lier, gosp. Boleška, gospa Danilova in gđ. Kreisova so želi obilo živahnega in zaslužnega priznanja.

— **Gostovanje g. Orzelskega v Poznanju na Pruskem.** Preteklo nedeljo je nastopil član našega slovenskega gledališča, gosp. Orzelski, kot gost na koncertu poljskega glasbenega društva »Lutnia« v Poznanju. Vsi poznanjski listi so prinesli vrlo lahekve ocene o umetniško dovršenem petju g. Orzelskega. Najuglednejši poljski list »Kuryer Poznański« piše med drugim: »Privlačna moč koncerta je bil nastop znanega pevca tenora g. Stanisława Orzelskega, člana narodnega gledališča v Ljubljani. O umetnosti na šega rojaka vobče so že mnogo pisali naši listi, priznavajoč mu izvanredni talent in veliko obsežnost njegovega glasu. G. Orzelski je ob nastopu

zapel arijo iz opere Stanisława Moniuszka »Straszny dwór«. Z znano in vsakomur mило melodijo si je izvojeval mahoma pri poslušalcih splošno priznanje in izval občno navdušenje. Tega pa ni povzročil samo njegov krasen nastop, ampak predvsem njegov divni glas, ki je v visokih legah mehak in nežen v nizkih pozicijah pa tudi pri najmočnejšem »forte« zvonek, kakor metal. G. Orzelski razume vrhu tega umetnost, da s spretnostjo lahko modeluje svoj glas od najdelikatnejšega piana do največje orkestralne moči. Kot pravi umetnik se popolnoma vglobi v interpretacijo vloge in izsili občudovanje pri poslušalcih, ako tudi glasbeno nabožnost. »Lutnia« je dobro pogodila, da je za zaključni koncert izposlovala, da je gospod Orzelski v drugič nastopil pred po znanjskim občinstvom in pel tri različne kompozicije in sicer arijo Janka iz Zelinskijeve opere, »Pesem Rudolfa« iz opere impresjonista Puccinija »Bohema« in pesem nemškega skladatelja Galla. — Občinstvo je prišlo g. Orzelskemu burne ovacije in ga odlikovalo s krasnimi šopki in venči.

— **S Slapa** se nam piše: Neizprosna smrt tirjala je v naši občini svojo žrtev. S koščeno-mrlo roko zagrabila je 18. t. m. ob 7. uri zjutraj komaj 47 letnega gospoda Ferdinanda Malika, posestnika, župana, krajnega šolskega nadzornika in podpredsednika bralnega društva »Lipa«. Pokojnik je bil zelo blag in postrežljiv župan občine, najboljši mož svoji ženi in oče svojim štirim še nedoraslim otrokom. Značaj njegov je bil jeklen, bil je krepka opora narodno-napredni stranki. Pohvalno je omeniti njegovo vzgledno gospodarstvo, veselje do živinoreje in trtoreje, katere je tudi njegovo gmotno blagostanje znatno zboljšale. Kako je bil čislán in spoštovan pokojnik, priča njegov veličasten sprevod 20. t. m. ob 10. uri zjutraj. Vkljub veliki burji in mrazu došlo je mnogo odličnih prijateljev in sorodnikov njegovih od blizu in daleč. Tako so mu skazali zadnjo čast, jokajoči rodinici pa brisali vroče solze žalosti. Na čelu spreveda šla je šolska mladina s svojim učiteljem s zastavo in vencem, trije duhovniki, krsto so nosili občinski odborniki, za njimi žalujoči otroci, potem udje bralnega društva z zastavo in vencem ter mnogo zbranega meškega in ženskega občinstva. Petje oskrbel mu je domači pevski zbor.

— **Društvo za varstvo živali.** Društvo za varstvo živali sklenilo je rok za spis najboljših knjižice o zaščitni trpinčenja živali, namenjene za šolsko mladino (nagrada 50 K) do 30. aprila t. l. podaljšati. Natančnejša pojasnila i pripomočki dobe se pri kranjskem društvu za varstvo živali v Ljubljani.

— **Na zaključni venček** plesnih večerov Slov. trg. društva »Merkur« kateri se vrši jutri 23. januarja t. l. v mali čitalniški dvorani »Narod. doma«, se uljudno vabijo vse gospodične in gospodje, kateri so obiskovali te večere. Poleg tega so vabljeni k temu zabavnemu večeru društveni člani z rodbinami.

— **Splošno delavsko napredno-izobraževalno in podporno društvo za Kranjsko v Ljubljani** priredi v soboto 6. februarja v prostorih Starega strelišča I. veliko mednarodno maskarado.

— **Strokovno društvo mi-zarskih pomočnikov za Kranjsko v Ljubljani** ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 24. januarja v prostorih Koslerjeve zimske pivarne.

— **Rokodelskih pomočnikov v Kranju** plesni venček bo v prostorih »Slov. bralnega društva« in »Gorenjskega Sokola« dne 24. t. m. Čisti prebitek je namenjen revnim rokodelskim pomočnikom.

— **Rokodelci z Jesenic** in Save priredijo v soboto, dne 23. t. m. v gostilni pri Višnariju plesno veselico. Začetek ob 8. uri zvečer. Čisti dohodek je namenjen podružnici sv. Cirila in Metoda na Jesenicah.

— **Ljudska veselica v Bell cerkvi.** Za to maskarado novo meške čitalnice se kaže splošno zanimanje. Udeležila se je bodo vsa naša društva, razen čitalnice tudi »Dol. pevsko društvo«, »Dol. Sokol«, gasilno društvo, meščanska garda, bickiškó društvo, z eno besedo vse, kar se rado zabava in veseli. Napovedani so tudi topliški gostje in mnogo gostov iz bližnjih in daljnjih krajev. Vsa društva se bodo ob doloženi uri sprejela po posebnem odoboru pred Belo cerkvijo, kjer bo postavljen slavolok. Na bližnjih gričih bodo pokali medtem topiči. Od slavoloka imajo društva skupno odkorka kati na veselilni prostor, ki bo ves v mlajih in zastavah. Na tem prostoru se postavi tudi oder za pevce, godbo in drugo zabavo. Ker se po-

rabi za veselico tudi sadni vrt s prostornim kozolcem. Je upati, da bo za vse goste dosti prostora. Torej dobro došli od vseh strani! Srdljeno bode za prijetno zabavo, za dobro jed in pijačo. Točila se bodo izborna do mača vina iz Vinrha, in da se ustreže vsem zahtevam različnih obiskovalcev, priredi se tudi imeni ten »bufet«. Govori se celo, da bodo tudi »aneca pekla«. Tudi izvrstna misel! Torej na noge! O programu samem, ki se ima za to veselico prirediti na odru, spregovorimo prihodnjič.

— **Trboveljska premogokopna družba** je kupila od grofa Oppendorfa premogokop v Rajhenburgu na Savi, kjer se nahaja okrog 20 milijonov ton premoga.

— **Preveč molitve v šoli.** V svoji zadnji seji je sklenil koroški deželni šolski svet, da se moli od slej naprej na ljudskih in meščanskih šolah samo zjutraj pred šolo in popoldne po šoli.

— **Slovenski trgovski ples v Mariboru.** Splošno zanimanje vlada med slovenskim občinstvom za mariborski trgovski ples dne 7. svečana t. l. Da bode nudit ta ples res nekaj izvanrednega, kaže se posebno v tem, do se je marljivemu pripravljalnemu odseku posrečilo pridobiti več č. narodnih dam, ki nastopijo pri plesu kot patronaze; istotako se je javilo tudi že večje število predplesalk. — Večji ali manjši doneski dohajajo še vedno od raznih gg. narodnjakov. Med temi je posebno hvalo izreči slavni narodni tvečki Ivan Jebračin, prvi jugoslovanski tvečki za surogate v Ljubljani, ki nas je prehitel z lepim denarnim zneskom. Zato kličemo: Srčna hvala vsem! in živeli posnemovalci! — Pripravljalni odsek javlja ter prosi vse cenj. gg. narodnjake, ki bi se radi plesa vdeležili in žele vabila, naj se blagovolijo obrniti na »Slovenski trgovski klub v Mariboru«. Narodni dom.

— **Burja v Trstu** še vedno hudo razsaja. Mao. o oseb je vsled padcev poškodovanih. Nekega voznika je burja s tako silo treščila ob zid, da se mu je razpočila glava ter so ga umirajočega prenesli v bolnišnico. Morje je pokrito z belimi gostimi penami in niti največji parniki si ne upajo ganiti iz luke.

— **Izpred sodišča.** Kazenske razprave pri tñkajšem deželnem sodišču: 1.) Francos R-mio iz Smokuča in Ignacij Konič iz Železne Kaplje sta služila za ovčja pastirja; prvi je pasel drobnico za vas Smokuč, drugi pa za vas Breznica in Dosloviče. Ker sta bila sama na planini Zelenici, prišlo jima je na misel, da sta začela svojim gospodarjem brez njih vednosti in v svojo korist prodajati ovce, s čimer sta napravila gospodarjem občutno škodo. Sodisce je obsodilo Remica na 7 mesecev, Koniča pa na 4 mesece težke ječe.

2.) France Stare, posestnika sin v Žerjavki, je 11. vinoka m. l. v Trebojah Matevža Ješeta večkrat z nožem sunil v hrbet, v desno pazduho, v prsi in v desne tele. Ješe se je preje prepiral s Staretom in njegovim tovarišem v Lavričevi gostilni, katero je zapustil, a se kmalu vrnil s cepinom; vendar se je posređilo ga spraviti iz hiše in mu odvzeti cepin, nato se ga je pa Stare lotil z nožem. Obsojen je bil na 4 mesece težke ječe. 3.) Janez Čebulj, tesar v Vencah, in Janez Jenko sta šla iz gostilne na Golem v družbi več fantov proti domu. Prepira ni bilo med njima. Tik vasi Sela sta se pa sprijela. Čebulj je Jenka ugriznil v levo roko, dočim je Jenko ugriznil Čebulja v srednji prst leve in v srednji prst desne roke in ga udaril v obraz, da mu je izbil zob. Čebulj je bil obsojen na 14 dni za pora. 4.) Helena Skočir, služkinja v Radovljici, je bila že dvakrat radi tatvine kaznovana. Ker ima skrbeti za svoja dva nezakonska otroka, sa šla je na napačeno pot in svojemu gospodarju Janezu Vovku v Radovljici, pri katerem je služila za dekle, izmaknila okoli 15 K gotovine. Obsojena je bila na 6 mesecev težke ječe. 5.) Andrej Zupančič, dninar v Križu, je 22. listopada m. l. govoril s nekim dekletom pred Primožičovo gostilno v Pristavi. To pa ni bilo po volji Simnu Smuku ter ga je par krat udaril po glavi. Že takrat je segal Zupančič po nož, rekoč: »Le merčaj, kako boš iz Pristave domu prišel!« Po tem dogodku sta bila oba zopet v gostilni in sedela pri eni mizi, a se zopet sporekla. Zupančič je udaril Smuka z roko po obrazu in skočil proti vratom. Smuk pa za njim in tu ga je Zupančič sunil z nožem v hrbet. Obsojen je bil na 3 mesece ječe.

— **Dva mlada putepuha.** Mestna policija je prišla včeraj dva dvanajstletna dečka, ki sta se klatila po mestu in po gostilnah zapravljala denar. Rekla sta, da sta dne 31. decembra m. l. našla na Bregu dva bankovca po 20 K. Najbrže sta denar kje ukradla. V gostilni, kjer sta

prenečevala, sta se vpisala kot Ant. Juvan in Adolf Ovrigler.

— **Nogo zlomil.** Maks Furlan, gimnazijc 13. let včeraj popoldne v Auerspergovih hiši na Valvazorjevem trgu padel in si zlomil levo nogo pod kolonom.

— **V Opatijo.** Danes zjutraj se je peljal veliki vojvoda Luksenburški s svojim spremstvom skozi Ljubljano v Opatijo.

— **V Ameriko** se je odpeljalo včeraj ponoči z južnega kolodvora 6 izseljencev.

— **Iz Amerike** se je pripeljalo danes zjutraj 30 oseb.

— **Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju** mestne občine ljubljanske od 10. do 16. januarja 1904. Število novorojencev 20 ($= 27.7\%$), mrtvorojenca 2 umrlih 21 ($= 28.0\%$), med njimi jih je umrlo za jetiko 5, za vnetjem soplinskih organov 1, vsled mrtvoda 1, za različnimi boleznimi 14. Med njimi je bilo tujev 10 ($= 47.6\%$), iz zavodov 12 ($= 57.1\%$). Za infektivnimi boleznimi so oboleli in sicer za ošpicami 6, za vtrato 1 oseba.

— **Hrvatske vesti.** Bolgarski komerc v Zagrebu. V Zagrebu biva sedaj makedonski bojevnik Davidov. Temu na čast so priredili bolgarski dijaki, ki pohajajo zagrebško vseučilišče, komera, katerega so se udeležili tudi Hrvatje in Srbi. Davidovu so se prirejale iskrene in navdušene ovacije. Čuje se, da so ustavi pri povratku v domovino v Zagrebu tudi Boris Sarafov, toda to so le kombinacije.

— **Novo gledališče** nameravajo graditi v Oseku, ako bi mesto prispevalo 300 000 K. — Društvo zdravnikov Hrvaške in Slavonije ima 22 t. m. svoj občni zbor. — Krivi poročnik. V Oseku je prišla policija 27 letnega Milana Radivojeviča, ki je v uniformi poročnika sleparil po hotelih.

— **Najnovejše novice.** Ljubimskasfera nadvojvode Ferdinanda Karla. Vkljub zatrevanju, da se je nadvojvoda na prigovarjanje svojih sorodnikov odrekel zakonu s hčerjo Czubrovo, vzdržujejo dobro poučeni listi vest, da se je nadvojvoda le v toliko udal, da šele pozneje enkrat zaprosi cesarja za oficialno dovoljenje za poročitev; svoji izbrani nevesti pa se za nobeno ceno ne od pove.

— **Razstava o raznovrstni porabi špirta** bo na Dunaju. Francoska vlada je dovolila 120 000 frankov kredita za udeležbo na tej razstavi.

— **Nezgodna na morju.** Silni vihar je razbil pri Benetkah ladjo »Aristide« in »Faustos«. S prvo ladjo so utonili tudi štirje mornarji; posadko druge ladje so rešili.

— **Parni kotel** se je razletel v tovarni Cambiasell v Johnstownu (Severna Amerika). 12 uradnikov je ubitih, 25 delavcev pa nevarno ranjenih.

— **Zasneženi vlaki.** Blizu postaje Watertown v Severni Ameriki tñdijo štirje vlaki z 250 potniki v snegu. Potniki trpijo mraz in la koto. Sneg je 20 čevljev visok.

— **Ustrelil se je na Dunaju** 73letni zdravnik dr. Jos. Burkhard, rodóm iz Stajerske.

— **Zopet afera princa Ahrenberga.** Državno vojno sodišče je odredilo, naj se obnovi preiskava proti princu Ahrenbergu, češ, da se je izkazalo, da je počenjal grozovitosti nad zamorci ter je tudi svojega slugo ubil v nezavestnem stanju.

— **Za zadolžene uradnike.** Gališki namestnik grof Potocki bo izposloval iz državnih sredstev uradniškemu društvu več milijonov posojila na nizke obresti. Društvo mora s tem denarjem poplačati dolgove uradnikom na ta način, da prevzame njihove dolgove ter razdeli odplačevanje na večletne obroke.

— **Zopet punt huzarjev.** V Sopronu so se spuntali čez tri leta službujoči huzarji ter so jih več zaprli.

— **Katoliška zabava.** V društvu katoliških pomočnikov v Szeszvaru na Ogrskem so imeli plesno veselico. Ker reditelji niso pustili katoliškemu pomočniku Kochu z gorečo smotko na plesišče, zabodel je reditelju Vidacu ostró dleto v prsi, da se je takoj zgrudil mrtev. Potem je še dva reditelja smrtno ranil in gostilničarju odrezal nos.

— **30 vinarjev za nagrobni govor.** Ko je umrla znana markiza Pompadour, konkubina kralja Ludovika XV., moral je imeti neki kapucin pri sprejemu krste v cerkevno grobnico nagrobni govor. In zviti kapucinec si je znal pomagati, ne da bi razžalil kralja, niti se nameril ljudstvu, ki je sovražilo razuzdano kraljevo prilježnico kot izvir vseh krutosti. Kapucinec je namreč začel govoriti: »Sprejemam truplo zelo visoke in mogočne gospe markize Pompadour, kraljične dvorne

dame. Bila je v šoli vseh čednosti, zakaj kraljica je bila uzor dobrote, usmiljenja itd. in v tem smislu je proslavljal do konca svojega govora ubogo zamenjano kraljico Marijo Leszcinsko, ki jo je ravno Pompadour izpodrinila iz kraljevega srca. Kralj je izvedel za kapucinevo zvijačo ter mu dal izplačati za govor tudi samo 30 vinarjev.

— **On — Viljem II. — zna tudi zidati!** Berolinski list piše: Te dni se je sprehajal, kakor po navadi, Viljem II. v bližini svoje nove palače in je prišel tudi na kraj, kjer je bilo več zidarjev, ki so popravljali fasado palače. Cesar je postal in jel dajati zidarju, ki je imel posebno težak del zidu popraviti, razne dobre nasvete in navode, kako mu je treba delati. Zidar ga le pazno poslušal in mu nato odvrnil: »Veste kaj, Veličanstvo, to bi res nazadnje ne bila ravno preneumna ideja! Cesar se je smejal in oddajil. Nagovorjeni zidar se ni mogel bolje rešiti iz neprijetne situacije, kakor se je. Ako bi bil odgovoril drugače, bi ga prijeli radi razžaljenja veličanstva, saj je znano, kako lahko se na Nemškem zakrivi tega zločina. Navzlic temu pa je bil delavčev odgovor tak, da je »medri« Viljem moral čutiti, ako ima kaj razsodnosti, da ga je priprsti delavce pošteno zafrknil.

— **Ali se posreči ali se ponesreči?** Na vratih nekega zdravnika v Kijevu je močno pozvonilo. Ko je sluga prišel k vratu odpirat, stal je na pragu elegantno oblečen gospod, ki je izročil slugi pisemce, naj ga takoj izroči zdravniku. Zdravnik je brž pismo odprl ter čital le besede: »Ali se posreči ali se ponesreči?« Ker oba s slugo nista mogla pogoditi smisla besedam, velel je zdravnik poklicati tujca v sobo. Sluga je odšel po zagonetnega gospoda, toda takoj je zopet planil v sobo s klucem: »Posrečilo se je! Odnesel je vaš kožuh!«

— **Eno leto staro mesto.** Dosedaj so sloveli Amerikani, da so kar čez noč zgradili mesta. Sedaj so jih začeli posnemati tudi Rusi. Na skrajni svoji meji v vzhodni Aziji so zgradili v dobrem letu Rusi celo mesto, ki se imenuje »Dalnaja«. Dasi tedaj mesto ne obstoji niti še pol drugo leto, šteje že na 50 000 prebivalcev. 20 000 Kitajcev dela noč in dan. Mesto ima 32 km ulic. Promet v mestu je zelo velik, zato se bo naglo razvilo v veliko mesto.

— **Gospodinje pozor!** Pregovor pravi: Sekira pri hiši prihrani tesarja. Bodisi, da je res tako, toda kaj pomeni šivalni stroj v gospodinjstvu, to zna ceniti le tisti, ki se ozrl v trgovino tukajšnje trdke šivalnih strojev »Singer & Co., delniška družba za šivalne stroje, Sv. Petra cesta 4«. Zelo slavi varna gospodinja, ki dela zase in za svoje male sama obleko in na tisoče pridnih gospa se ima zahvaliti za vsakdanji kruh šivalnemu stroju, kajti šivalni stroj je najvažnejše v vsakem domačem delu. Že s tem se da šivalnemu stroju izkazati pravičnost, ako pa se na šivalnem stroju še izvršujejo najumetnejša vezenja, potem je isti nepogrešljiv v vsakem gospodinjstvu. Kaj more nuditi tak stroj v podobi »originalnega Singerjevega šivalnega stroja«, to vidimo v trgovini iste trdke, Sv. Petra česta št. 4, kjer ima vsakdo vstop, ne da bi se ga sililo kaj kupiti ter si lahko ogleda prava mojsterska dela šivalnih strojev. 234

Književnost.

— **„Popotnik“** ima v 1. letošnji številki sledečo vsebino: 1. V. Bežek: Moj odgovor. 2. Požegar: Preveč ne bo nikdar. 3. Ivan Ivanovič: Solstvo v tujini. 4. I. Šega: Pedagoški utrinki (LXXXIX.—XCII). 5. Književno poročilo. 6. Razgled. Listek 29. — Pedagoški poberki 30. — Kronika.

Telefonska in brzojavna poročila.

Gorica 22. januarja. Danes zjutraj je tu umrla za plućnico soproga zapovednika avstro-ogrske mornarice, Ema baronica Spaun.

Dunaj 22. januarja. V današnji seji avstrijske delegacije se nadaljuje razprava o zunanji politiki. Celovski poslanec Dober-nig se je pritoževal, da zavzemajo vsa važnejša mesta v delegaciji sami bivši ministri. Lovil je potem Italijane za zvezo z Nemci, a prišel za Verzeznassijem v ostro navskrižje, ker je trdil, da imajo Nemci historične pravice do Primorja. Grof Zedtwitz je tarnal, da je od Badenijevih časov v državi vedno vojna med narodi; grof Dzieduszycki je pripovedoval, da bi se že dosegla sprava med

narodi, če bi ne bilo etiket in ozir-
rov; Glöckner je govoril o kon-
zulah; Schneider je razprav-
ljal o zairanju Hrvatov in Rumu-
nov na Ogrskem in podajal žide.
Govorila bodeta še dr. Kramar in
grof Schönborn. Minister grof
Goluchowski ne poseže v de-
bato

Budimpešta 22. januarja.
V današnji seji poslanske
zbornice je bila najprej dolga
debata o zapisniku zadnje seje.
To je bila prava obstrukcijska
razprava. Potem je na vrsto pri-
šel disciplinarni slučaj poslanca
Lengyela. Odker je predlagal, naj
se Lengyela izključi za deset sej.
Ta predlog je bil odklonjen.
Lengyelu se je izrekla samo graja,
ali opozicija je vendar zagnala
velik krik in zahtevala tajno sejo,
katera se je morala tudi dovoliti.

Budimpešta. 22. januarja.
Danes sta bila tukaj dva dvoboja.
V dvoboju med redakterjem Be-
de om in grofom Telekijem je
bil Bede s sabljo ranjen na desni
roki. Drugi dvoboj na sabljo se je
vršil med državnim tajnikom v
domobranskem ministrstvu Gro-
monom in med ministerjalnim
svetnikom v finančnem ministr-
stvu Jekelfalussyjem. Oba sta
bila ranjena.

London 22. januarja. „Mor-
ning Post“ napoveduje medna-
rodno konferenco v svrhu porav-
nave med Rusijo in Japon-
sko.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 19. januarja: Jera Smerekar, ku-
harica, 67 let, Streliške ulice 2, mrtvoud-
nost spodnih del telesa. — Franja Bezlaj,
na arbinka, 81 let, Japljeve ulice 2, Hae-
mnhagica cerebri.

Borzna poročila.

Ljubljanska
„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 22. januarja 1904.

Maloobsejni papirji.

	Dinar	Blago
4 1/2 % majeva renta	100.65	100.85
4 1/2 % srebrna renta	100.65	100.85
4 % avst. krona renta	100.70	100.90
4 % zлата	120.65	120.75
4 % ogrska krona	99.10	99.30
4 % zлата	118.90	119.10
4 % posojilo dežele Kranjske	100.00	100.75
4 % posojilo mesta Spiljet	100.00	100.00
4 % Zader	100.00	100.00
4 % bos. hero žel. pos. 1902	101.00	101.00
4 % češka dež. banka k. o.	100.00	100.85
4 % z. o.	100.00	100.85
4 % zst. pisma gal. d. hip. b.	101.75	102.25
4 % pešt. kom. k. o. z	106.80	107.80
4 % zst. pisma Innerst. hr.	101.00	102.00
4 % ogrske cen.	100.60	101.50
4 % dež. hr.	100.20	101.20
4 % z pis. ogr. hip. ban.	100.00	101.00
4 % obl. ogr. lokalnih že-	100.00	101.00
4 % obl. češke ind. banke	98.50	99.50
4 % prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.50	100.50
4 % prior. dol. žel.	305.15	307.15
4 % juž. žel. kup. 1/1 %	101.00	101.65
4 % avst. pos. za žel. p. o.	101.00	101.65

Srečke od 1. 1854.

1854	185.50	187.50
1864	185.50	187.50
1874	185.50	187.50
1884	185.50	187.50
1894	185.50	187.50
1904	185.50	187.50
1914	185.50	187.50
1924	185.50	187.50
1934	185.50	187.50
1944	185.50	187.50
1954	185.50	187.50
1964	185.50	187.50
1974	185.50	187.50
1984	185.50	187.50
1994	185.50	187.50
2004	185.50	187.50

Bazilika srečke

Kreditne	464.00	4.40
Inomoške	81.00	85.00
Krakovske	80.00	83.50
Ljubljanske	70.00	74.00
Avst. rud. križa	54.75	55.75
Ogr	28.40	29.40
Rudolfove	65.00	68.00
Salcburške	77.00	82.00
Dunajske kom.	510.00	522.00

Delnice.

Južne železnice	83.25	83.75
Državne železnice	671.75	672.75
Avst.-ogrške bančne delnice	160.00	161.00
Avst. kreditne banke	676.25	677.25
Ogrske	770.00	772.00
Zivnostenske	252.50	253.50
Premogokop v Mostu (Brux)	673.00	677.00
Alpinske montan	428.25	429.25
Praske žel. ind. dr.	190.90	191.90
Rima-Murányi	483.00	485.00
Trbovlske prem. družbe	390.00	393.00
Avst. orožne tovr. družbe	481.00	487.00
Češke sladkorne družbe	155.00	157.00

Valute.

C. kr. cekin	11.34	11.38
90 franki	19.05	19.07
20 marke	23.43	23.51
Sovereigns	2.94	24.01
Marke	117.10	117.30
Laški bankovci	95.25	95.40
Rubli	252.50	253.25
Dolarji	4.84	5.00

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 22. januarja 1904.

Termin.

Pšenica za april	za 50 kg K 7.87
Rž	„ okt. 1903 „ 6.00
Koruz	„ april „ 6.62
Oves	„ maj 1904 „ 5.30
	„ maj „ 5.50

Efektiv.
Nespremenjeno.

Zavarovalne vesti.

„JANUS“

vzajemni zavod za zavarovanje
življenja na Dunaji.

I. Wipplingerstrasse št. 30.

V IV. četrtletju 1903 je bilo vloženih 3389
zavarovalnih ponudb z zavarovalno svoto
okroglo K 5.527.000.—, izmed katerih je bilo
izdanih 3142 polic za zavarovalno svoto
K 4.783.000.—.

Od začetka leta bilo je 14.515 zavaroval-
nih ponudb z glavnico K 21.410.000.— v pre-
tore vzeto. Polic bilo je od 1. januarja t. l.
za K 13.335.000.— izdanih.

V IV. četrtletju 1903 zapadle zavarovalne
premijske in pristojbine, kakor tudi obresti od
glavnice so znašale okroglo K 1.228.000.—,
prijavljena izplačila K 6.900.—.

Od 1. jan. t. l. bilo je na premijah pristoj-
binskih in obrestnih dohodkih K 4.892.000.—,
na zapadlih izplačilih K 2.341.000.— zabele-
ženo. Od obstoja zavoda se je izplačalo
K 53.781.000.—.

Nadaljna pojasnila daje in zavarovalne
ponudbe sprejema
filijalka za Štajersko, Koroško in Kranjsko
v Gradcu, Janushof.

Išče se zastopnik za Kranjsko.

Meteorološko poročilo.

Velika nad morjem 800 m., srednji azimut 736.0 mm.

Jan.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo
21	9. zv.	739.5	21	sl. jug	oblačno
22	7. zv.	743.0	09	sl. jzhod	oblačno
	8. zv.	743.8	10	sl. jzhod	oblačno

Srednja večerajša temperatura: 20°
normala: - 2.3° M. rina v 24 urah: 0.0 mm.

Zahvala.

Za mnoge dokaze prisrčnega
sočutja med boleznijo in ob smrti
našega iskreno ljubljenega, nepo-
zabnega očeta, starega očeta in
tasta, gospoda

Franca Papeža

praktičnega zdravnika in posestnika
izrekamo vsem mnogobrojnim ude-
ležnikom pogreba in darovalcem
krasnih vencev našo prisrčno za-
hvalo. Zlasti pa se še zahvaljujemo
častiti duhovščini, gospodom urad-
nikom c. kr. stavbnega vodstva,
železniškega podjetja in kranjske
obrtniške družbe, slav. občinskemu
predstojništvu, požarni brambli, to-
varniški gobji in gg. pevcem za
njih ganljivo petje.

Jesenice, 21. januarja 1904.

225 **Žalujoči ostali.**

„Škrat“

edini slovenski humoristično-sati-
rični tehnik, ki prinaša izključno
originalne slike.

Izhaja v Trstu vsako soboto. —
Naročnina za vse leto 6 K, za
pol leta 3 K. Posamezne številke
se prodajajo po 10 stotink.

Zahtevajte brezplačne številke na ogled!

Močan, dobro ohranjen

poštni voz

z 9 sedeži se prodaja po nizki ceni
pri c. kr. poštne uradu v
Sodražici. 220-2

Poskusite

pristni
rastlinski
liker
Florian

Po okusu in zdra-
vem učinku prvak
likerjev.

Lastnik: 5-17

EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.

Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

Mednarodna panorama.

v Ljubljani — Pogačarjev trg.

Fotoplastični umetni zavod
I. vrste.

V soboto, 16. januarja 1904

zadnji dan razstave:

Zanimiv obisk

San Franciska

(Kalifornija).

Od nedelje, 17. januarja 1904

do sobote, 23. januarja 1904.

RIM

Njega Svetost papež Leon XIII. je meseca
maja l. l. osrednjemu ravnatelju tega za-
voda, dvornemu založniku A. Fuhrmannu,
priznal izobrazne namene mednarodne pa-
norame s tem, da mu je dovolil za bogato
zbirko te panorame posneti slike tudi za-
sebnih sob v letnem dvorcu, ki so sicer
javno-strogo zaprte, tako slike krasnih
Borgijskih galerij, Vatikanskih vrtov itd.

Serijski 40 vin. Otroci 20 vin.

6 serij 2 K. 10 serij 3 K.

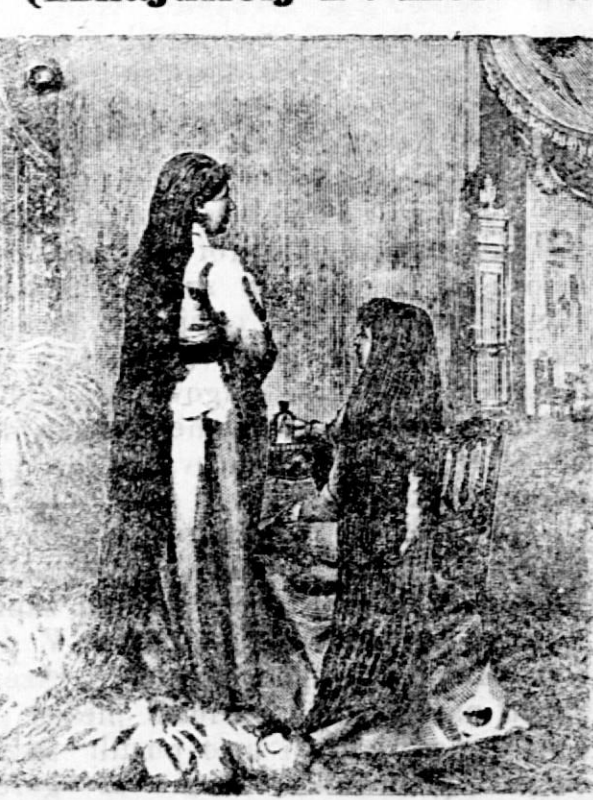
Za šole in društva znižana vstopnina.

Vsak dan — tudi ob nedeljah in
praznikih — odprto od 9. do 12. ure
dopoludne in od 2. do 9. ure
popoldne.

Z odličnim spoštovanjem
241) ravnateljstvo.

„ANDROPOGON“

(Iznajdljiv P. Herrmann, Zgornja Poljskava)

je najboljša, vsa pričakovanja prekaša-
joča sredstvo za rast las, katero ni
nikakor sleparstvo, ampak skozi leta z
nenavadnimi uspehi izkušena in zajam-
čena neškodljiva tekočina. ki zabrani
izpadanje las in odstrani pra-
haje.

Značilno je, da se pri pravilni rabi
že čez 4 do 5 tednov opazi močna rast
las, kakor tudi brade, in imajo novo zrasti
lasje pri osivelih zopet svojo nekdanjo
naravno barvo — Mnogoštevilna prizna-
nja. Cena steklenice 3 K.

Dobi se v vseh mestih in večjih kra-
jih dežele.

Glavna zaloga in razpošiljatelj
v Ljubljani pri gospodu

Váso Petričič-u.

V zalogi imata tudi gg. U. pl. Trn-
kovec, A. Kane, E. Sark v Ljub-
ljani in g. A. Kant v Kranju.
Dobiva se tudi v Novem mestu v
Ickarni pri „Angelju“.

Preprodajalci popust. 12-4

Več knapov

posebno kopačev (Hajer-
jev) za premogokop na
Dolenjskem vsprejme
ugodno takoj Jos. Paulin
v Ljubljani, Marijin trg 1.

VABILO

kateri bude
v soboto, 23. januarja t. l.

v gostilni „pri Dachs“

Florijanske ulice št. 33.

Začetek ob 8. zvečer. Vstopnina prosta.

K tej veselici vabita najljubšeje

Ivan in Marija Dachs.

240

Restavracija „Narodni dom“

Nizke cene

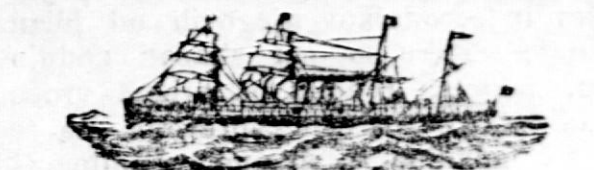
Dobra kuhinja

Pristna vina

Točna postrežba

Za obilen obisk se priporoča

87-12 **Ivan Kenda.**

Havra v New-York

samo 6 dni

vozijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki

„Francoske prekomorske družbe“.

Edina

direktna in najkrajša črta.

Veljavne vozne liste in brezplačna po-
jasnila daje edino 236-1

oblastveno potrjena potovalna pisarna

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 min. ponoči obojni
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v
Aussee, Solnograd, čez K. in Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. Ob
7. uri 5 min. jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno,
Dunaj, čez Selzthal v Solno rad, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 min.
dopoludne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob
3. uri 56 min. popoldne obojni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Mon-
akovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregene,
Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane,
Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj
čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost,
Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). PROGA V NOVOMESTO
IN V KOČEVJE. Obojni vlaki: Ob 7. uri 17 min. jutraj v Novomesto, Sražo, Toplice,
Kočevje, ob 1. uri 5 min. popoldne istotako, ob 7. uri 8 min. zvečer v Novomesto, Kočevje.
PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 min. jutraj obojni vlak
z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Lb,
Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob
7. uri 12 min. jutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 min. popoldne obojni vlak z
Dunaja čez Amstetten, Lipsko Prago (direktni vozovi I. in II. razr.). Francove vane, Kar-
love vane, Heb, Marijine vane, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo,
Curih, Bregene, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pon-
tabel. — Ob 4. uri 44 min. popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Ce-
lovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 min. zvečer obojni
vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Smohora, Celovca, Pontabla, čez Selzthal in Inomosta v
Solnograd. — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 min.
jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 min. popoldne iz Sraže, Toplice, Novega
mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 min. zvečer istotako. ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol.
V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 min. jutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 7. uri 10 min.
in ob 10. uri 45 min. ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V
LJUBLJANO juž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 min. jutraj, ob 1. uri 6 min.
dopoludne, ob 6. uri 10 min. in ob 9. uri 55 min. zvečer samo ob nedeljah in praznikih in
240 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, ko-
munalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev
in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 1.000.000.—

Zamenjava in ekskomptajo

izdružbene vrednostne papirje in
vnuvneje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavejce.

Eskompt in inkasso menic.

Dajo prodajajo na vrednostne papirje.

Zavaruje srečke proti
kurzni izgubi.

Borzna naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vizno knjižico proti
agodnim obrestim. Vložen denar obrestuje od
dne vloge do dne zadiga. 39-8

Promet s čeki in nakaznicami.